

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

VII. De blasphemis & aleatoribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

hanc ipsam urbem domicilium ac sedem Spiritus Sancti, omnibus inquinamentis mundatam ac purgatam. Domino Deo per omnia placenter habeamus, in hunc qui sequitur modum, quoad prafatum horrendum blasphemiam crimen, motu proprio, ex certa nostra scientia & voluntate, invocata Dei omnipotentis justitia, decernimus, statuimus & ordinamus, blasphemantes scilicet Deum Patrem omnipotentem, vel ejus filium unigenitum Dominum & Redemptorem nostrum Iesum Christum, seu Spiritum Sanctum, particulatim & explicitè, vel generaliter & implicitè, attribuendo divinæ majestati quæ illi minime conveniunt, vel removendo quæ eam decent, primò convicti, si divites fuerint, compellantur ad solvendum scuta auri quadraginta, si verò pauperes, solvant decem, quæ si nequeant numerare, luant in corpore. Secunda vice convictis nobilibus, sive divitibus sive pauperibus, duplicetur poena pecuniaria proportionabiliter ad primam hujusmodi multam: Atque insuper incurrant infamiam, & inhabilitatem ad beneficia quæcunque, ad gradus, dignitates, & honores obtinendos. Vilibus convictis perfodiatur lingua. Tertia vice convictis nobilibus, tam divitibus quàm pauperibus, triplicetur poena pecuniaria respectivè ut supra. Ulterius sint ipso jure privati beneficiis Ecclesiasticis, & officiis quibuscunque, dignitatibus, titulis, magistratibus, honoribus, sint intestabiles tam activè quàm passivè. Sint inhabiles ad ferendum testamentum. Sint banniti publicè per triennium ab urbe. Vilibus imponatur fustigatio aut deportatio ad trimes per triennium & exulent perpetuò. Idem servetur contra blasphemantes ipsius Domini nostri Iesu Christi matrem beatissimam semper virginem Mariam. Blasphemi in sanctis vel sanctas Dei, corrigantur severe arbitrio DD. judicum, habita ratione qualitatis & gravitatis criminis, cum cæteris circumstantiis jure attendendis. Volumus autem & statuimus, ut omnes poenæ exigendæ applicentur tantummodo sustentationi orphanorum utriusque sexus catechumenorum & puellarum, iudices verò tam horrendi & impii criminis deputamus & institimus RR. DD. Inquisitores nostros generales, quos volumus posse addere prafatis poenis, & maxime in corpore, si modus blasphemiam ob gravitatem, impietatem, vel malitiam, id exposcat. Partes eorundem DD. iudicum erunt, declarare, si dubium occurrat, qui nobiles, qui plebei, qui divites, qui pauperes sint habendi.

Rom. Cal. Febr. 1554.

Leo Decimus, ex Concilio Lateran.
Poena blasphematorum, cujuscunque generis, ordinis & qualitatis.

CAP. II.
Ad abolendam execrabilem blasphemiam, quæ in maximum divini nominis & sanctorum contemptum supra modum invaluit, statuimus & ordinamus, ut quicumque Deo palam seu publicè maledixerit, contumeliosisque ac obscenis verbis, Dominum nostrum Iesum Christum, vel gloriosam virginem Mariam ejus generatricem expressè blasphemaverit, si munus publicum, jurisdictionemque gesserit, perdat emolumentum trium mensium, pro prima & secunda vice, dicti officii. Si tertio deliquerit illo eo ipso privatus existat. Si clericus vel sacerdos fuerit, eo ipso quod de delicto hujusmodi fuerit convictus, etiam beneficiorum quæcunque habuerit fructibus, applicandis ut infra, unius anni multetur & hoc si pro prima vice, qua blasphematus ita deliquerit. Pro secunda verò si ita deliquerit, & convictus fuerit, si unicum habuerit beneficium, eo privetur, si autem plura, quod ordinarius maluerit, & vincatur, dignitatibus ac beneficiis omnibus quæcunque habuerit, eo ipso privatus existat, ad easque ulterius retinenda inhabilis reddatur, easque liberè impetrari & conferti

possint. Laicus vero blasphemus, si nobilis fuerit, per viginti quinque ducatorum multetur, & pro secunda vice quinquaginta, fabricæ basilicæ Præcipue Apostolicæ de urbe applicandorum, & aliis, ut infra dicitur, pro tertia vero nobilitatem perdat. Si vero ignobilis ac plebejus fuerit, in carcerem deturatur. Quod infra duas vices publicè blasphemus deprehensus fuerit, mitra infami per integrum diem ante fores Ecclesiæ principalis mitratus stare cogatur. Si vero plures in hoc ipsum peccatum lapsus fuerit, ad perpetuam carcerem, vel ad trimes damnetur, ad iudicium deputandus. In foro autem conscientie, nemo blasphemus, absque gravissima poenitentia, severi confiteantur arbitrio injuncta, possit absolvi. Qui vero sanctos aliquos blasphemaverit, arbitrio iudicis rationem penarum habituri, mitius aliquanto puniri volumus. Statuimus etiam ut seculares iudices, qui contra tales blasphemias convictos non animadvertent, eoque modo poenis minime affecterint, quantum in eis fuerit, eidem sceleris obnoxii, eidem quoque poenis subvertantur. Qui verò in illis inquirendis puniendisque delictis & severi fuerint, pro qualibet vice decem annorum indulgentiam consequantur, & tertiam partem multæ pecuniariæ habeant. Quicumque verò blasphemiam audierint, eum verbis acriter oburgare teneantur, ultra periculum suum id fieri posse contrectari, excommunicationem deferre vel notificare apud iudicem Ecclesiasticum in seculari intra triennium debeant. Quod si plures eum blasphemantem simul audierint, singulorum causa re teneantur, nisi forte omnes convenerint, tunc pro cunctis tali fungatur officio. Quos omnes virtute sanctæ obedientie hortamur & movemus ad Domino, ut pro divini nominis honore ac reverentia in omnibus, ac cæteris præmissis omnia servari, exactissime exequi mandent ac faciant, uberrimam ab ipso Domino Deo tam boni operis ac pii mercedem habent. Itemque annorum decem indulgentiam ab apostolica sede consequentur, cum tertia parte multæ, quæ contra blasphemum plebitur, quoties tale scelus puniendum fuerit. Quam quidem indulgentiam & remissionem multæ partem, accusatori blasphemiam notante, si fuerit, similiter concedi & assignari volumus, nisi poenis contra hujusmodi blasphemos per sacros canones expressis, nihilominus in suo robore manerint.

TITVLVS VIII.
DE HOMICIDIS ET BANNITIS.
Pius Secundus.
Poena homicidarum, & eorum fauorum.

CAP. I.
Ad retinendam infolentiam transgressorum, si neque publica disciplina lenescit, eorum ad peccandum voluntas sit laxior, & exemplum impunitatis periculosius in alios derivatur, propter quod ad prædictis officium pertinet, talem adhibere iustitiam severitatem & debitam executionem, quod commissa crimina puniat, & committendorum in posterum impediat audaciam. Cum autem ad audentiam nostram pervenerit, quod à certis annis citra, in nostris & Ecclesiæ Romanæ terris, locis, & tenementis, nobis & Ecclesiæ prædictæ mediate & immediate subiectis, quàm plura, quàmvis etiam ex levis causis, commissa esse reperiantur homicidia, siquæ inter alia crimen homicidii persequitur detestabile, debeatque iuxta canonicas sanctiones puniri, tantoque severius puniatur, quanto manifestius cognoscitur, quod in eo ut plurimum scandala & mala plura sublequantur. Cupientes idcirco ex debito pastoralis officii, quod nos

